

[Bendix.]

er venstres synspunkt, det har det i det mindste været. Vi går ind for at afskaffe dette begreb, der hedder lejeværdi af egen bolig, uden at det naturligvis skal være ensbetydende med en subsidiering af parcelhusene i forhold til den nuværende tilstand og naturligvis også med bevarelse af hovedprincippet om rentefradragsretten.

Jeg vil henlede opmærksomheden på, at det konservative folkeparti tidligere, også i dette foketingsårs anden samling, har fremsat forslag til ændring af ligningsloven, hvor vi ganske præcist fastlægger, hvad vi mener skal være de gældende regler på kort sigt, i hvert fald for så vidt angår parcelhusbeskatningen. Vi har også i udvalget haft anledning til efter nogle provenumæssige beregninger, der har været foretaget, at stille ændringsforslag til vores eget forslag, for at det, vi foreslog, ikke skulle få provenumæssige konsekvenser, ud over hvad der måtte være rimeligt. Disse ændringsforslag er stillet, og denne behandling har naturligvis fundet sted i skatteudvalget.

For det andet vil jeg sige vedrørende den samlede boligpolitik, at vi ønsker en afvikling af de tilbageværende huslejerestriktioner. En sådan afvikling skal efter vores opfattelse maksimalt strække sig over 3-4 år.

For det tredje ønsker vi boligsikringsloven revideret, sådan at den specielt opfanget de virkelige problemer og ikke bliver en tilskudsordning til alle.

For det fjerde ønsker vi den permanente lejelov revideret i overensstemmelse med nogle af de hovedprincipper, som er fastlagt i forliget mellem ejere og lejere. Den beskyttelse af lejerne, som nødvendiggøres med frigivelse af huslejefastsættelsen, skal indarbejdes i lejeloven.

For det femte skal vi skaffe mulighed for overgang til selveje eller andelslejligheder i det sociale boligbyggeri.

For det sjette ønsker vi boligbyggeriets fremtidige finansieringsvilkår fastlagt. Vi er i denne sammenhæng villige til at gå ind i en forsøgsordning med indeksfinansiering, både fordi det kan virke opsparingsfremmende, og fordi det kan løse nogle problemer i forbindelse med de høje begyndelses-huslejer. Vi understreger her, at det skal være en åben ordning, og at det skal være en forsøgsordning af et begrænset omfang,

fordi ingen af os fuldt ud kan vurdere konsekvenserne af det, vi her drøfter.

For det syvende og sidste ønsker vi fastlagt hovedprincipperne i den grovstyring af den samlede bygge- og anlægsvirksomhed, som er nødvendig, hvis man skal undgå en stadig stop- og kørpolitik på det boligpolitiske område.

Vi er således klar til at gå i gang med et alvorligt arbejde omkring disse væsentlige spørgsmål. Det er i denne sammenhæng værd at huske på, at boligproblemerne har været et hovedspørgsmål i forbindelse med den sidst afviklede valgkamp, hvorfor alle partier sådan set har deres mandater fra vælgerne i orden. Der er kun én ting at sige: der er ikke grund til at tøve mere.

Tønnesen (CD):

Hr. Guldberg er ikke alene venstre. Jeg mener: der findes andre venstrefolk. Jeg skal ikke herfra svælge i citater og program-punkter; det er noget, vi kan tale om andetsteds.

I vor gruppe tror vi på, at der i boligudvalget næres et endda særdeles stort ønske om at finde frem til en boliglovgivning, der kan holde på lang sigt, og da vi har opfattelsen af, at boligministeren og hermed regeringen er besjælet af de samme tanker, idet man vil forsøge at bygge på et bredt forlig, skal vi tilsige vor støtte til de foreliggende lovforslag. Forslagenes gennemførelse er jo også en nødvendig forudsætning for at få et pusterum til det arbejde af alvorlig karakter, der skal udføres af regeringen og folketinget.

Jeg skal gøre det meget kort, idet jeg blot skal anbefale de foreliggende lovforslag. Jeg anser det for en forudsætning, at vi herefter får et udspil fra regeringen, så vi kan komme videre med det forestående, meget store og alvorlige arbejde.

Henning Philipsen (SF):

Det må måske være mig tilladt indledningsvis lige at følge lidt af det, hr. Bendix sagde, op ved at sige, at jeg forstår godt, at den højtærede statsminister, da han i den givne situation skulle danne regering, ikke valgte hr. Guldberg til at være boligminister, men i stedet for til at være udenrigsminister. For sandheden er vel nok, at det ville have været en alt for stor belastning, ikke